

of Physical Education and Sport ® (JPES), Vol.20 (4), Art 263 pp. 1944. – 1949, 2020 online ISSN: 2247 - 806X, p-ISSN: 2247 – 8051, ISSN - L = 2247 - 8051 © JPES

5. Salnykova, S., Hurenko, O., & Puzdymir, M. Dynamika pokaznykiv fizychnoi pidhotovlenosti studentiv VNZ pid vplyvom zaniat z plavannia, lehkoj atletyky ta boksu. Dynamics of indicators of physical fitness of university students under the influence of swimming, athletics and boxing]. Fyzichnakultura, sporttazdorovia natsii, 2017. 4, 226-231

ВЗАЄМОДІЯ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ З РОДИНОЮ, ЯК ЗАСІБ УСПІШНОГО ФОРМУВАННЯ У ДОШКІЛЬНИКІВ ОСНОВ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

Сахнюк Анжела

*Глухівський національний педагогічний університет
імені Олександра Довженка.*

Резюме. У статті розглядаються питання формування здоров'язбережувальної компетентності батьків з метою виховання фізично здорової дитини. Підкреслюється важливість психолого-педагогічної освіти батьків з метою підвищення їх педагогічної культури та компетентності у питаннях збереження та зміцнення здоров'я дітей. Пропонується випуск закладом дошкільної освіти газет, як однієї з форм роботи з батьками щодо формування здоров'язбережувальної компетентності батьків.

Summary. The article discusses the issues of development health-saving competence of parents with the aim of upbringing a physically healthy child. It emphasizes the importance of psychological and pedagogical education of parents with the aim of increasing their pedagogical culture and competence in matters of saving and improving children's health. Preschool institutions are offered to publish newspapers as one of the forms of working with parents in aims to develop their health-saving competence.

Актуальність проблеми. Робота з родиною – один з пріоритетних напрямків у діяльності закладів дошкільної освіти задля досягнення позитивних результатів у процесі забезпечення повноцінного виховання дитини. У зв'язку з цим проблема освіти батьків у питаннях формування здорового способу життя є особливо актуальною, оскільки від них значною мірою залежить здоров'я дітей дошкільного віку, і саме вони організують та забезпечують життєдіяльність своїх дітей, допомагають сприятливій соціалізації дитини в суспільстві. Тому батьки повинні мати достатній обсяг знань про здоровий спосіб життя та бути позитивним прикладом для своїх дітей. Принаймні, педагоги ЗДО розробляють нові форми залучення батьків до виховання культури здоров'я власних дітей, але тенденція погіршення стану здоров'я дітей на сьогоднішній день продовжує залишатися актуальною. Педагогічні колективи ЗДО перебувають в режимі пошуку нових та ефективних форм

залучення батьків у педагогічний процес щодо формування основ здорового способу життя дітей дошкільного віку. Результатом цього пошуку стала одна з ефективних форм – газета для батьків.

Мета дослідження: розкрити основні принципи та форми взаємодії ЗДО з родиною. як засіб успішного формування у дошкільників основ здорового способу життя.

Методи дослідження: *теоретичні:* аналіз, узагальнення, синтез, систематизація наукових даних.

Результати дослідження. Від народження дитини родина є індивідуальним середовищем, яке багато в чому визначає її фізичний розвиток. Основним пріоритетним напрямком у збереженні та зміцненні здоров'я дітей залишається позитивний вплив добрих родинних відносин на всебічний розвиток дитини, а також приклад родинних традицій. Вони відіграють важливу роль у формуванні особистої культури та духовного життя, забезпеченні наступності поколінь. Адже, саме спілкуючись із батьками, діти готуються до зустрічі із соціумом. Родина, таким чином, навчає дитину моделі поведінки.

У дослідженні Т. К. Андрющенко встановлено, що найбільший вплив на здоров'я дітей дошкільного віку мають такі фактори в родині : загальний низький освітній рівень батьків; незадовільні матеріально-побутові умови (проживання у гуртожитку, нераціональне харчування дітей, використання громадського транспорту дорогою до ЗДО, відсутність літнього відпочинку з виїздом із міста та ін.); фактори способу життя родини (низька фізична активність, нерегулярність прогулянок дітей, відсутність загартування, відсутність денного сну); відсутність батька чи матері; наявність у батьків шкідливих звичок; несприятливий психологічний клімат у родині [1].

Наукові дослідження доводять, що сучасне сімейне виховання не настільки ефективне, повноцінне, як має бути. Тому в багатьох європейських країнах розробляються спеціальні програми, спрямовані на підвищення потенціалу родини в суспільстві. Психолого-педагогічне просвітництво батьків з метою підвищення їх педагогічної культури та компетентності у питаннях збереження та зміцнення здоров'я дітей – один із напрямків у співпраці ЗДО та родини.

Психолого-педагогічне просвітництво батьків сьогодні здійснюється багатьма засобами: за допомогою радіо, телебачення, популярної літератури про виховання. При виборі будь-якої з форм взаємодії ЗДО та родини необхідно дотримуватися низки принципів, які дозволяють більш послідовно реалізовувати зміст і методику спільної роботи з формування здоров'язбережувальної компетентності батьків:

- єдність цілей та завдань виховання здорової дитини в ЗДО та родини.
- індивідуальний підхід до кожної дитини та кожної родини.
- систематичність та послідовність роботи протягом усього періоду перебування дитини в ЗДО.
- взаємна довіра та взаємодопомога педагогів та батьків. Базується на зміцненні авторитету педагогів в родині, а батьків – у ЗДО, на формуванні

ставлення до батьків як рівноправних партнерів в освітньо-виховній роботі. Богініч О.Л. вважає, що позитивні результати у формуванні здоров'язбережувальної компетентності батьків досягаються при вмілому поєднанні різних форм співпраці ЗДО та родини, при активному включенні до цієї роботи всього колективу ЗДО [2].

Однією із опосередкованих форм роботи з батьками є випуск колективом педагогів ЗДО газет. У виданні газет можуть брати участь усі члени колективу ЗДО (педагоги, психолог, медичні працівники), батьки та діти [3, 4]. Вибір теми газети залежить від багатьох факторів:

– від необхідності формування у батьків цілісного уявлення про здоров'я (фізичне, психічне, соціальне) та про компоненти здорового способу життя дошкільника (дотримання режиму дня, харчування, рухова діяльність, психоемоційне регулювання);

– від потреб батьків;

– від актуального стану здоров'я дітей у певний час (сезонні захворювання);

– від віку дітей;

– від завдань ЗДО. На кожній сторінці закріплюється рубрика газети, що вирішує певні завдання. Як приклад, пропонуються такі розділи:

1. “Педагогічна скарбничка” – знайомить батьків із педагогічними прийомами: “Як нагодувати”, “Як привчити дитину до режиму дня” тощо.

На сторінках цієї рубрики демонструється досвід батьків, приклади яких збираються за допомогою поштової скриньки.

2. “На замітку” – представлена цікавими фактами, віковими особливостями дітей, що націлює батьків на необхідність формування конкретних умінь та навичок у певному віці.

3. “Цікава сторінка” – містить матеріал, який інформує батьків про форми спільних занять із дітьми. У цій рубриці розміщуються завдання ігрового характеру (ребуси, кросворди, проблемні ситуації), спрямовані на закріплення знань та уявлень дітей про здоровий спосіб життя. Спільне виконання завдань дозволяє покращити мікроклімат у родині, згуртувати батьків та дітей. Художнє слово, вміщене у газеті, дозволяє розвинути в дітей емоційно-позитивне ставлення до дій. За умови невеликого розміру художнього твору текст швидко запам'ятовується дошкільнятами та використовується у сюжетно-рольовій діяльності.

4. “Відривна сторінка” – представлена стислим матеріалом на тему газети.

Висновки: Під час опрацювання навчально-методичної літератури, розкрили основні принципи та форми взаємодії ЗДО з роудиною як засобу успішного формування у дошкільників основ здорового способу життя. Підкреслюється важливість психолого-педагогічної освіти батьків з метою підвищення їх педагогічної культури та компетентності у питаннях збереження та зміцнення здоров'я дітей. Пропонується випуск закладом ЗДО газет, як однієї з форм роботи з батьками щодо формування здоров'язбережувальної компетентності батьків.

Список використаних джерел:

1. Андрущенко Т. К. Теоретико-методичні засади формування здоров'язбережувальної компетентності в дітей дошкільного віку: автореф. дис. ... док. пед. наук: 13.00.08. Одеса: Південноукраїнський нац. пед. ун-т ім. К. Д. Ушинського, 2015. 41 с.
2. Богінч О.Л. Сутність здоров'язберігаючого середовища у життєдіяльності дітей дошкільного віку. *Вісник Прикарпатського університету. Серія: Педагогіка*. Випуск XVII-XVIII. Івано-Франківськ, 2008. С. 191–199.
3. Гнізділова О.А., Бурсова С.С. Впровадження здоров'язберігаючих технологій в освітній процес дошкільних закладів. Здоров'язбережувальні технології в освітньому середовищі: монографія / за заг. ред. Л.М.Рибало. Тернопіль, 2019. С. 345–363.
4. Кисла О.Ф., Кошель А.П. Формування культури здорового способу життя дітей дошкільного віку. Збірник наукових праць. *Педагогічні науки*. 2016. Випуск LXIX. Том 3. С. 107–110.

КОНТРОЛЬ ШВИДКІСНО-СИЛОВИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ СТАРОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Смірнов Ярослав, Коломієць Віталій, Кульчицька Ірина

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

Резюме. В статті представлені результати дослідження швидкісно-силових здібностей юнаків 15-16 років. Отримані дані свідчать про недостатній рівень розвитку досліджуваних здібностей, що потребує його корекції.

Summary. The article presents the results of a study of the speed and strength abilities of 15-16-year-old boys. The obtained data indicate an insufficient level of development of the studied abilities, which requires its correction.

Актуальність проблеми. В теорії та практиці педагогічного контролю фізичного виховання всіх верств населення однією з центральних проблем залишається вивчення рівня фізичного розвитку та фізичної підготовленості. Фізична підготовленість є важливою характеристикою здоров'я, інтегральним показником фізичної активності людини [1, 3].

Найбільш розповсюдженим і доступним методом педагогічного контролю за фізичною підготовленістю є рухові тести. Для дослідження рівня фізичної підготовленості дітей і підлітків використовують ізольовані рухові тести, спрямовані на конкретну рухову активність і норми її оцінювання, і комплекси рухових тестів з нормативами оцінки кожного тесту, а також усього комплексу тестів (S. Godfrey, 1974; K. Simmons, 1986; C. B. Corbin, 1987; J. F. Salis, 1987; Л. П. Сергієнко, 2001 та ін.) [1,3,6].